

Parašė

Sekmadienis, 23 Gegužė 2004 02:00 -

Šiandien skaičiau C. Arnaldo Šnaiderio (C. Arnold Sneider) straipsnį [Dvasinis stiprinimas mokinystei](#). Tai - menonitų teologo, Conrad Grabel koledžo Waterloo universitete istorijos profesoriaus straipsnis, vertinantis menonitų dvasingumo raidą. Beje, straipsnis parašytas dar 2000-taisiais metais. Mane intrigavo keletas jo minčių

...Radikalus dvasingumas padėjo pagrindą radikaliai atstatymui. Anabaptistai bandė atstatyti pirmykštę Naujojo testamento bažnyčios formą. Tai buvo drąsus, bet gal ne visai protingas bandymas.

Naujojo testamento bažnyčia nei tada, nei dabar negali sugrįžti į pirmykštę savo būseną - lygiai kaip Žemė negali sugrįžti į prieš Koperniko atradimus suvoktą Saulės sistemos modelį. Praeitis mus gali daug ko išmokyti, bet laiko žingsniai pirmyn neleidžia susigrąžinti „aukso amžiaus“;

Mano giliu įsitikinimu, naujajame tūkstantmetyje menonitai iš naujo atras dvasinę, tarpininkaujančią išorinių simbolių galią liturgijoje, rituale ir garbinime, juos iš naujo aiškinant Tikinčiųjų Bažnyčios kontekste. Šiame naujų atradimų etape pasitarnaus mūsų gilios šaknys askezėje ir dvasingume...

Man rodos, kad kalba eina apie tas pačias, kaip ir Klylančios Ateities Bažnyčios, vertybes. Visą straipsnį skaitykite angliškai [čia](#) >